

# אורות השבת

גלוון מס' 1003

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע  
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"



מנהלו מערכת  
הרבי אברהם טרייקי

פרשת השבוע  
שמות

עורך  
הרבי עוזיאל אדרי

## דבר רב העיר שליט"א

### מבחנו של מנהיג

ומשא קיה רעה את צאן יתרו חתנו  
לפניהם ויזמג את קצאנן אמר...  
(שמות ג, א)

אחר המדבר: לחתרחק מן הנול שלא ירעו בשדות זרים  
(רש"י)

**גדולי** האומה משה רבינו ודוד המלך ע"ה נבחנו להנaging את ישראל אחורי שעמדו בכו  
המבחן של רועה צאן, לדבריו המדרש: 'יה' צדק יבחן, בדק לדוד בצדן ומוצא רועה מה  
וכו. ואף משה לא בחרנו הקב"ה אלא בצדן, אמרו רבוטינו כשהיה משה רבינו ע"ה רועה  
צאנן של תזרו במדבר ברוח ממן גדי ורץ אחריו עד שנזדמנה לו ברוכה של מים נעמד  
הגדי לשותות, כיון שהגענו אצל משה אמר: אני לא היתי יודע שרך היהת מפני הצמא,  
יעיריך אתה, הריכבו על כתפו והיה מחלך אמר הקב"ה יש לך רחמים לנוהג צאנן של בשר  
מחביה אותו בערימות גראותאות". רבי יצחק אייזיק אמר לעת זיקנותו "בעקבות דברי הרבינו ניטלה ממי  
ודם, חיקך אתה תרעה צאני ישראלי".

**והדבירים** מופלים, שהרי משה ודוד היו ראויים מצד גודליהם המופלגת להנaging  
את ישראל. שכן מצינו בגמ' (ראש השנה כ, ב) 'חמשים שערין בין יהודו לעולים  
ארבעים ותשעה ניתנו למשה', ומכאן דרשו עליו את הפסוק (תהלים ח, ה) 'ותחסרו  
מעט מלוקים'. וכן קראו הכתוב (דברים ל, א) 'איש האלוהים'. זאת ועוד, שבמקומות  
אחר (דברים רבה יא, ג) הכתירותו ובותוינו בכתר יואת עליית על כולנה. וכן בדור הפליגו  
רבוטינו בתכונותו המיווחdot, מבואר בסנהדרין (ג, ב) על הפסוק (שםואל א – ט, יח)  
'יודע גנן ויביר חיל ואיש מלחמה וובון דבר ואיש תואר וה' עמו' – שלא היה גדול ממן  
בתורה. והלב מעתה, מודיע לא عمזה להם גודליהם המופלגת וכוכחותם הרבות, עד  
שהוצרכו לעבור בכור המבחן של רועה צאן' וביתור פלא, הלא משה רבינו ע"ה כבר  
הוכיח את מסירותו להצלת העם מיד המצרים אשר הכהו, ואם כן מודיעו הוצרך  
למבחן הצלת הגדוי כדי להוכיח את מסירותו להצלת אחיו.

**ברט** לשנתנו נראה, שכוגדול תכונותו המופלגת של המנהיג, כך הצורך להעיבורי  
בכור המבחן דוקא בדבר 'הקטני', שכןطبع הוא באדם גדול במבחנים ודולים או  
לעוסק בדברים העומדים ברומו של שולם – כדוגמת הצלת נפשות. אולם המבחן האמתי  
לאדם גדול הוא לרדת אל העם ולעוסק גם בפרטים הקטנים הנוגעים לצאן מערינו. וזו  
הס דבורי רבוטינו במדבר ש' שמות כהה ב, ג' ואודות בחירותם של משה ודוד: 'יאן הקב"ה  
נותן גודלה לאדם עד שבודחו בדבר קtan ווארך כץ מעלהו לדוליה'. וכן זו גולת  
הគורתה במנהיגותו של משה יהאיש משה ענוו מאוד מכל האדם אשר עיר פון האדמה'  
(במדבר יב, ג), רוצה לומר שכעוצם גודלו כץ גודל מעלו להגעה לביטול עצמי מוחלט  
בפני כל אדם – קtan כגדול. וזה שהעדי עליו הכתוב ייריד משה אל העם' (שמות יט, כח).

**ובזה** נבין בין דברי הבעל שם טוב, אשר העיר על דברי המדרש הנ"ל, כלום זו מהיגיות

אחריאית להפקיר עדר שלם בשביב גדי אחד שברח. ובאייר, שכאר העדר מואחד איןו  
צריך הנהגה, אך כשגדי אובד פרש מהעדר, שם צריך מנהיג להחוירו אל התלים ובזה  
نمידת גודל מהיגיותו.  
**והאמת** תורה דרכיה, שתכוננה זו הייתה טבואה בשורש נפשו של משה רבינו עוד בהיותו  
נסיך בארמון פרעה, וכיה בשם הכתוב (שמות ב, יא): 'יהי בימים ההם ויגדל משה  
ויצא אל אחיו ורא בלבולות וירא איש מצרי מכח איש עברו מאחוי'. וכבר העיר רבי  
משה אלשיך (שם) מה בא הכתוב בהשミニונו זהה, וכי אין אנו מודעים כי משה גדל בימים  
ההם. ובאייר בה הילשון: 'בא למלמדנו, כי איש משישראל שעולה לדוליה בזעם של שרerral  
בצראה, אין ראוי לו לומר שלום עליך נשפי', רק היהiot עםחה בצרה. וזה יאמר ויהי  
שהוא גדי ונשפי, רק היהiot עםחה בצרה. והוא לשון צריה, וזה יגדל משה –  
שעליה לגודלה בן בת המלך וגודל בבטי המלכות, ורא ואיות לו להיות פורש מצרתם. על  
כן, ויצא אל אחיו וירא בסבלותם, וראה ומוציאו בצרותם, עכ"ל. ולאחר האמור לעיל,  
אפשר לחחד הדברים, שמהבן גודלו של משה נמדד ביציאה אל אחיו פורש מצרתם.  
זה שאמור ייגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלותם – הא בהא תלייא, והכן.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

## דבר העורך

### סוד הנשומות

יואמר משה אסורה נא ואראה את המראה הגדול  
זהה', אומר הרבי הרי"ץ מן השמיים הראו למשה  
רבינו ע"ה במראה הסינה את מעלת האנשים הפשטיטים,  
תפקיד של מנהיג למצוא' לבת האש' בתק' הסינה' אצל  
כל יהודין. רבי יצחק אייזיק אפשרין זעירא רביה של  
העיר הומל. לא היה יכול לשובן אנשים פשוטים. פעם  
אחד פלט לעבר עגנון אחד מילת זלול. הדברים נמסרו  
למורו ורבו בעל התניא זעירא, והוא קרא לו ואמר  
בסוד הנשומות אתה עם הארץ גמור. היהודי הזה נעלם  
ఈ הוא אומר 'שמע ישראל' המלאכים שותקים.  
צריך ללמידה מוגבב כשהוא רוצה להחביא משה, והוא  
מחביה אותו בערימות גראותאות". רבי יצחק אייזיק  
אמר לעת זיקנותו "בעקבות דברי הרבינו ניטלה ממי  
מיד הנטיה לבטל את הזולות, ועל עיובך העניין יגעתי  
שים שנה".

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרופאי "סוטקה"  
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה י"א בא"ר שבע

## לוח זמנים שבועי

יום	שנת קיטש												
שבת	(21.1.23)	יום	(19.1.23)	יום	(18.1.23)	יום	(17.1.23)	יום	(16.1.23)	יום	(15.1.23)	יום	יום נקי לבאר שבע
5:32	5:32	5:33	5:33	5:34	5:34	5:34	5:34	5:34	5:34	5:34	5:34	5:34	ูลות השחר
5:38	5:38	5:39	5:39	5:40	5:40	5:40	5:40	5:40	5:40	5:40	5:40	5:40	זמן סלחת והשלוח
6:42	6:42	6:43	6:43	6:43	6:43	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	6:44	זמן חיה – חמץ צדקה
8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	8:42	סדי ק"ל לנטה וטהר
9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	סדי ברכות ק"ש
10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	חצות ים לילה
11:52	11:51	11:51	11:51	11:50	11:50	11:50	11:50	11:50	11:50	11:50	11:50	11:50	טחנה בדולח
12:23	12:22	12:22	12:22	12:21	12:21	12:21	12:21	12:21	12:21	12:21	12:21	12:21	פָּלֶג הַמִּתְהָרָה
16:15	16:14	16:13	16:13	16:12	16:12	16:11	16:11	16:10	16:10	16:10	16:10	16:10	שכיע
17:08	17:07	17:06	17:05	17:05	17:04	17:04	17:03	17:03	17:03	17:03	17:03	17:03	צאת הנטכבים
17:21	17:20	17:19	17:18	17:17	17:17	17:16	17:16	17:15	17:15	17:15	17:15	17:15	

## זמני הדלקת הנרות

שמות	פרשת השבוע:
דברי ירמיהו	הפטורה לספרדים:
הבאים ישראל	הפטורה לאשכנזים:
16:41	כניתה השבתה:
17:33	יציאת השבתה:
18:05	רבנו תס:

## אורות הקשרות

**ואם** יש את نفسן לדעת מהו יירא בסובלותם האמור בכךן, צא ולמד דברי המדרש שמותר הרבה א: כי: "שהיה רואה בסובלותם ובוכחה ואמר, חבל לי עלייכם מי יתון מותני עלייכם, שאין לך מלאכה קשה ממלאכת הטיט. והיה נתן כתפו ומוסיע לכל אחד ואחד מהם, ואומר מי יתון מותני תחתיך... אמר הקב"ה, אתה הנחת עסקך והלכת לראות בצרות של ישראל ונחות בהם מנהיגחים, אני מניח את העילויים ואת התחרותים ומודבר עמי", עכ"ל. והדברים מודחיהם ומודברים הם בעד עצמן!

**ושמעתי** בזה וזה נפלא ע"ד הגמ' ( מגילות כה, א): "שאלו תלמידיו את רב זעירא, במו הארץ ימים. אמר להם, מימי לא הקבדי בתוך ביאתי ולא צעדתי בפני מי שנודל ממי... ולא ששתי בתקלת חבריו ולא קראתי לחבריכתו". וצריך比亚ור,מאי רבתא יש בזה שלא שמח על צרת חבריו עד שעבור זה זכה לאירועים ימיים, והרי מקרה מפורסם (משליך ד, ז) ומשנה ערכאה היא (ocabot ד, ט) 'בנפול אויביך אל תשmach'. אלא הכוונה בזה, שבעת צרת חבריו, לא שמחתי בזמן שמחתי, כי איךאה יכול לשמה בשמהתי אשר חבריו שרוי בצרתו.

**מעשה** מופלא מסופר על הגאון רב משה פינשטיין צצ"ל, אשר אחר פטירתו מן העולם התקבלה בبيתו שיחה טלפונית סמוק לכינשת שבת. מעבר לקו היתה אישת אשר ביקשה לשוחח עם בכ"ר הרב, אך הצטערה מארד לשמע הבשורה המורה כי בכ"ר הרב נפטר לבית עולמו. לשאלת אחד מבני הבית במה יוכל לעזור לה, ביקשה לברר את זמני כניסה השבת. לתמייתה בין המשפחה האם לשם כך את מתקורתה לגדול הדור וכי קשה לך להשג לוח זמני הדלקת הנרות, השיבה האישה, אני מתפלאת על תמייתך, הרי זה כבר יותר משלושים שנה שאני נהוגת מדי שבוע להתקשרות בכ"ר הרב לרבר מהו זמן כניסה השבת, ומתמיד השיב לי בסובלות רבה ומעולם לא הפנה אותי ללוח שנה... אכן זה היה תורה המוניהות במלא וזה והדרה!

הרב י' יהודה דרשי  
הרבי הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבות והמוחעהת הדתית באר-שבע

## لשאלות רבי

עקב פניות ובזות של תושבים הרינו להזכיר כי  
כל עסק מכל סוג שהוא  
אשר אנו מחזק תעוזת קשרות מקורית בתוקף עם  
חתימה וחותמת בצייר הולוגרמה  
אינו עומד תחת פיקוחינו  
ואין אנו אחראים לנעשה במקום

### הברורה

איןנו גותנים תעוזת קשרות לעסק  
אשר פועל ומתחנה בבית פרטי  
אי לך: כל שירות מזון מכל סוג שהוא  
שיזואים מבית פרטי  
איןם עומדים תחת השגחתינו וכיוקחינו  
ואינו אחראים כלל וכלל לנעשה במקום

### חוּבָה לְדָרֹשׁ תַּעֲזֹת כִּשְׁרוֹת מִבְּעֵל עַסְקַת הַמִּזְוֹן

ידע הציבור להיזהר ולהישמר  
ברכה רבבה  
מחלקת הקשרות

## אורות הפרשה

### הזהה נפשית

"יאמר משהASAORA נא ואראה את המראה הגדול הזה", מפרש רשי"י "ASAORA מכאן להתקרב לשם". אומר בעל התניא זיע"א מהפסוק הזה עליינו למדוד, שכדי להגיע לדיעת המראה הגדול בחכמה פנימית, הדבר אפשרי רק על ידי זהה נשיתASAORA נא".ASAORA מכאן לא להסתפק במעמדו ומצבו הנוכחי אלא "להתקרב לשם" תמיד להתעלות בעליו אחר עילוי.

### קדושה בסנה

"יאמר משהASAORA נא ואראה את המראה הגדול הזה", אומר הרב הרוי"ץ מודיע היהיטה החתנות למשה מתוך הסנה דזוקא, אומר על כך המדרש: למלודך שאין מקום פניו מהשכינה, אפילו הסנה. והסבירו הוא שאנו לך דבר שהוא חוץ ממנה יתברך, וכך כתוב: 'את השמיים ואת הארץ אני מלא'.

### לחש את השמי

'של נעליך מעל רגילך', כתוב 'העלולות אפרים' מי שנעל מעליים לרגלו שהולך על האבני הקטנות הזרועות בדורכים, כמעט מרגע ברן, ואילו החולך יחר וגיש למושול קל שבקלים. למשה, מנהיגים של ישראל, נאמר: 'של נעליך מעל רגילך. לך יחר, וחוש את השמי, עזר והגב על כל מעשה עולש לאיך, ולו קל שבקלים.'

### מעלת שישוב הארץ

'של נעליך מעל רגילך', כתוב 'הפרודס יוסף' אמרו חז"ל לעולם ימכור אדם קורות בינו ויקח מנעלים לרגלו. עד כדי כך חשובות המעלים לאדם. אבל כשבאם לדורך על אדמות קודש, להתיישב בארץ ישראל של נעליך, כדי אפילו להיות בלי נעלים העיקר להתגורר בארץ ישראל.

### יעזם עינט לראות ברע

"יאמר ראה ראיתי", כתב המדרש הרבה לו הקב"ה למשה, אתה רואה ראייה אחת, ואני רואה שתי ראיות. אתה רואה אותך באים להר סיני ומקבלים תורה, ואני רואה אותך מקבלים תורה זה "ראיה", אבל גם "ראיtiny" זה מעשה העגל. אומר רבוי לי יצחק מרבדיצ'ב זיע"א מודיע משה בלבד לעצמו לא את מעשה העגל, אלא משומש ראייה אחת, את קבלת התורה ייחי חוטאים, אין צדיק ואין חווה. משה שהצדיק הרואה שיהודים יהיו חוטאים, לא משלם שולדי רבינו ראה ביהودים רק את הטוב בלבד, את קבלת התורה, ולא ראה עון את מעשה העגל.

### מאל בשר ודם

וילך איש מבית לוי יקח את בת לוי', לשם מה התורה מספרת לנו זאת, כדי להdagש שהגואל נולד בדרך הטבע, מאב ומאם, בשר ודם, דרך כל האדם. בגמרה מסכת סוטה יא, ב, מבוואר שיוכבד הייתה אז בת מאה ושלשים שנה, והכתוב קורא לה "בת לוי'", מושם שלו לו בה סימני נערות. מדוע הייתה לדיתו של משה צריכה להיות באורה על-טבע, מבהיר הרבי כי כדי שיוכבל להוציא את ישראל ממצרים, שבשר תוקף הטבע, היה עליו להיות מעל חוקי הטבע.

### לעוזר בלא משוכבם

"וישלח את אמתה", רשי"י מפרש: 'את אמתה' את ידה, שנשתרבבה אמתה אמתה הרבהה. אומר רבוי יצחק מזורקה זיע"א והוא בת פרעה לא ידעה שייארע לה נס זה, ואיך הושיטה מלכתחילה את ידה למקומות שיאפשר להגיע אליו, אלא שכאשר אדם רוצה באמות לעור לוולות, אל יעמוד מורה וחוקר האס כדי המאמץ והאם הדבר berhasil יצליח. עליו לעשות את שלו להוציא ידו והי למור בעדו.

### למצול בפחד המלפהות

"ייגדל הילד ותביאו לבת פרעה", אומרaban עזריא זיע"א כך סובב ה' את הדברים, שיגדל משה בבית המלכה, להויה נפשו על המדריגת העליונה בדרך הלימוד וההרגל, ולא תהיה נפשו שפה וריגלה להיות בבית עבדים. ועוד דבר אחר, כי אילו היה גדל בון אחוי וכירורו מנוריו, לא היו יראים ממנו, והיו מוחשיים אותו כאחד מהם.

### אין רשות להסתתר

"ייגדל משה ויצא אל אחיו", אומר הרבי משה גדל בבית המלך, ושם לא היה חסר לו דבר, והוא יכול לשאת בקט ובשלווה. אך מיד כshallol והיה מסוגל לעשות ולפעול, יצא אל אחיו וחריף נפשו לעזר לאחד מהם, ולפיקך נאלץ לברוח ולගlot למדין. למלודך, אין אדם רשאי להסתתר בדי אמות של תורה ולומר "אני את פשי הצלתני".

## אורות ההלכה

**תשובות הלכתיות משלחנו של  
מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי  
יהודה דרשי שיליט"א**

### הלכות ברכת שהחינו - א'

## הילולא דצדיקיא בעל התניא זיע"א

רבנו שנייר זלמן מלעדי זוקלה"ה  
יוםא דהילולא – כד' טבת



רבי שנייר זלמן מלעדי בעל התניא זיע"א נסתלק בכ"ד בטבת תקע"ג, קודם הסתלקותו אמר: "ריבונו של עולם! אני יודעת את מעלת הגילויים בגין עדן התחתון; אני יודע את מעלת הגילויים של גן עדן העליון; אני יודע את עוצם הגילויים העצומים של מדגת חכמה" שבעל כל 'אצלות' אף אני מוסר את כל מסירות הנפש שלו בימי חי, כדי שלא מה שיחידי יבקש מכך, עד ביאת המשיח, תאזר לו כפי שאתה מואזן לתפילה של צדיק גמור בראש השנה". עוד הוסיף ואמר: "נסבע אני בחיי נפשי, שככל מקום שהיהודים עושים דבר מה במסירות נפש, אבאו אלו לעוזר לו".

דמויות הפלאות של בעל התניא זיע"א שוחלה מוחפה בהשquetת עולם וברכבי החיים, השיטה העיונית הלימודית בתעומות שתירים של האלקיות, שסחורה ארחה ורבבות אלפי ישראל בכל הארץות והמקומות, השפעה עצומה אף על קהילות אשינים נמנעים על אנשי. נולד בשנת תק"ה, בילדותו הכירו בו כי לנגולות נוצר, בהיותו בן שלוש עשרה בר מצוה, נתקבל בחרות הקדושים מיוחדת של עירו ורבו המגיד עבדיה ה' בסילדין, שכן עשרים נשוא לבו למסוע למורו ורבו המגיד ממזירות זיע"א באומרו: "לנסוע לווינה אני צריך כי למדום מזירות זיע"א, כי עובדה הואני יוציא עניינו באור תורה החסידות של הבשע"ט ולא לווינה. בבואה נפקחו עניינו באור תורה החסידות של המגיד. והוא נעשה מיד לתלמיד מובהך של המגיד, והיה לומד עם רב אברהם המלאך זיע"א בנו של המגיד.

שיטתו בחסידות נקדאת בשם חב"ד "חכמה, בינה, דעת", שכן עיקר יסודו התבוננות והעמקה הדעת בגודלה היה. שכן יש אמונה כי חיצונית אשר גם "גנבה אפום מחותרתא רחמנא קרי"ה הנגב על פה המכתרת גם קורא לה' שיעזרהו, אך למעשה הוא לא מוחבר באמות להקב"ה, כי עובדה הואני נשאר גב, ולא עוד אלא שמקבש עזרה מה' על עבירה שעומד לבצע 'הגניבה', עובדה ה' אמיתית דורשת עבודה פנימית להת躬ום ממצבו העכשווי ולחיות חיים של אמונה אמיתית ולהתענג על תבשנה ובבדעת. "דע את אלקי אביך ועבדהו". העבודה צרכיה לבוא מותך הדעת, ככלומר שיתעתקש עם עצמו לתקוע מחשבתו בכל כוחו בה, בחזק ואומץ הלב והמוח עד שתהא מחשבתו מקושורת בה' בקשר אמיץ וחזק.

ספר התניא קדישא מייסד על הפסוק "כי קרוב אלקיך הדבר מאד בפרק ולבבך לשוטות". בהסביר נפלא הו מגדרין את חילוקי המדרגות של צדיקים, ביןונים ורשעים, ומוכיח שdragot הבינויים היא מידת כל אדם, שעל ידי התבוננות בגודלות הירור אצלו אצל גילויים שווים לאהבת היליראת ה', ועשה סדר במוחשבות אדם ובחדרי טטריה של הנפש וכוחותיה ומורה דרך איך לישב ולכון אותו.

כבר בר"ת תקנ"ח הרגישו החסידים בעבודתו של הרבי מרופות עמקה, הרגשו נעה מהרה גם בתוכו של החסידות שדרש. כל הדברים האלה העיבו מאידת רוח החסידים. ובשעה מאוחרת בלילו של אסרו ח' נודע שבא שליח מוחיד ומזווון לאסרו את הרבי. והшибורו ב"עולה שחורה" סgorra זונדררים שומרים לראשו, חמורדים במלכות ונודנים משפט מזוות היו מובלים בעגלות מכוונות בטעמי ברזל צבאים שחור. ב"יט כסלו, כידון, נשותחרר הרבי. בדרוך זה ביבתו מפטרבורג ליוו, אותו כמו אלף חסידים, ובזום שליש, שני לחנוכה, הגיע לוויטבסק, ואלפי אנשים יצאו לקראתו לקלב פנו. בשנת תקע"ב פרצה מלחמת נפוליאון. הרבי עמד בכל עוז לימיון וסוסיה. בראש השנה תקע"ג אמר לבני ביתו: "היום ראנטי בתפילה עתניתה שינוי טוב למיעליה". ושלנו נצח, והגש שיקח את מוסקבה, אבל לא תהיה לך תקומה".

וכידוע, כך היה. נפוליאון בהיותו מכשף גדול דף' אחר הרבי לתופסו בירושו שנלחם בו להצלחת רוסיה, כשהתחילה הצרפות להתקרב, ברוח עד כפר פיעינא, שם חלה חמשה ימים, במצואי שבת קחש, כד' טבת, נתקבש בישיבה של מעלה. ובעיר האדי, פלך פולטה, שם נגנו ארון הקודש.

זכות הצדיק תנגן בעד כל עם ישראל אם ואמן

ש - על אלו פירות חדשים צריך לברך שהחינו!

ת - פרי המתחדש משנה לשנה, וש זמן קבוע לנידולו, וכייר עליו שהוא חדש, הרי וזה מברך עליו שהחינו בזמנן אכילתו.

ש - בזמנן זהה שמצוים פירות כל ימות השנה, כגון פירות הדור המשתרמים בקריר, האם מברך עליהם שהחינו כשם חדשים?

ת - פירות אשר נזכיר עליהם שם חדשים כגון: תפוזים, אשכוליות, קלמנטיניות וכדומה, מברך עליהם שהחינו אף על פי שמצוים מותם כל ימות השנה המיעים לשוקרים מקורי. אבל כל שאין נזכיר עליהם שם חדש, כגון אונזיות וכדומה, אין מברך עליהם שהחינו אף אם ידוע עליהם שם חדש ולא אכל מהם זמן רב.

ש - האם מברכים שהחינו על קטניות חדשים?

ת - מיין קטניות שמייר עליהם בביירו שהם חדשים כגון יוקים במקצת, נראה שمبرיך עליהם שהחינו.

ש - האם מברכים שהחינו רק על פירות העץ, או גם על פירות האדמה?

ת - מברכים שהחינו גם על פירות האדמה - המתחדשים משנה לשנה ויש זמן קבוע להרדים כגון: לפת ודעת, אבטיח וכדומה, ובכלל שמייר עליהם שם חדש ולא הגינו מקורי. אבל שאר עניין האדמה המצויים כל השנה ובפרט בזמנן זהה שהחקלאות מתקדמת, כגון ענביות ומלפפון, תפוחי אדמה ובצלים וכדומה, אין מברכים עליהם שהחינו, אף על פי שנזכיר עליהם שם חדש.

ש - האם מברכים שהחינו על מניין יוקות משפחת העשבים?

ת - יש אמורים שאין מברכים שהחינו על סוג היוקות ממן העשבים, כגון חסה וכרפס ושאר עשב טיבול, מפני שיש מהם הנגדים כל ימות השנה, ולא רצוי לחלק בין ירך לירק. אולם יש חולקים שיש לדון כל ירך לנוצע על פי טבעו ואופן גידולו. ולפי הנראה בזמנן זהה שהחקלאות מפותחת וכמעט כל סוג הירק מצויים רוב ימות השנה, אין מברך שהחינו על כל סוג הירקות שהם משפחת העשבים.

ש - האם מברכים שהחינו על פרי מרכיב?

ת - יש אמורים שאין מברכים שהחינו על פירות מרכיבים מין בשאיינו מינו, מפני שעשו בדי אדם והם ננד רצון הכרוא תברך, אף על פי לשם מותרים באכילה. אולם המנג בארץ ישראל לברך שאר כל פירות מרכיבים, וכן יש לנוון מפני שאין אמורים ספר ברוכות להקל במקום מגנה.

ש - האם מברכים שהחינו על גועני פירות חדשים?

ת - הנהוג שלא לברך על גועני פירות כגון גרעיני אבטיח ודעת.

ש - האם מברכים שהחינו על כמהין ופטורות?

ת - אין מברכים שהחינו על כמהין ופטורות, מפני שהם גדים מוחלטים שבאיור אינם בני זרעה, ויש אמורים שם אין זמן קבוע להזדמנות.

ש - פרי שלא גמור בשילול, האם מברכים עליו שהחינו?

ת - אין מברכים שהחינו על פרי חדש שלא גמור בשילול. והאוכל פרי חדש בטוטו גנמר בשילול ואחר כן רוצה שוכ לאוכל מפניהם בשילול, לא יברך עליו. מפני שנחלקו בזאה הפסוקים וספק ברכות להקל. וORA שמייס הרוצה לצאת ידי חובת כל הדעות, יכול לפטר פרי זה בפרי חדש אחר, או יכול לצאת ידי חובה ברכות אדם אחר.

## לקים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה  
לרופאת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל  
בתוך שאר חולין עמו ישראל

# הארוע ההיסטורי

מחלפות הראשו של הילד הקטן גלו  
אל כתפיו. שתי עינייו הבקוקות  
והערוגיות הסיגרו מיד את תבונתו  
הרבה. בידיו האחת אחזה אמו  
ובשנייה דודתו. קודם שירדו מהעגלה  
שהביבאים למשובח', הציצו השתיים  
החווצה וסקרו את סבינתן. הן הבינו  
כה וככה, כחושות מפני עיניהם  
מייתרות המגולות את דבר בואם.

אשר מעהגלה החלו פסעות  
בזווית, ודוחקוט בילד להאי את  
פסיעותיו הקטנות. בעבר ונגן לעלו  
בתוך הבית. בפנים כבר המתין להן  
הצדק, שהכל הרבו לספר  
בנפלותי. הדממה שעמדה בחיל  
האוור והסיפה נוכנ לתחות האיפול  
והמסטורן שאפפה את המעד.  
“הנה רבי, עשיתי כפי שהבטחתי  
והבאתי לאכאן את בניי”, אמרה האם  
בקל רוטט.

הצדיק הביט באם בפנים קורנות  
והעכיד יד רכה ומולפת על ראש  
הילד. “מוקה אני אי את בעלך  
הקדפdens היטב למלא את כל  
הוואותי”, אמר ונטל זוג מספרים  
שהיה מונח על השולחן.

“בחלטל, רבי”, השיבה האם בחזרת  
קדוש. “השגבנו היטב על בנים לכל  
יתראה בחוצאות ולבל תשזוף עין אדם  
את בואו לאכאן”.

הצדיק אוחז בעדינות בשערות הראש  
הארוכות והחל לפספן אענא. משני  
צידי הראש הניה פאות, כמנגה  
ישראל.

“אל תתעכבו כאן עוד”, פנה בגמר  
לשлом לבתיכון והוסיפו להוגה כפי  
שההורתי במפורט לר’ ברוך. הן הנחנו  
בחכעה ופנו לכת.

“זעוז דבר”, פנה אליהם שכבר עמדו  
על מפטון הבית. הוא קירב אצבע  
זקורה לשפטו بعد מבטו מופנה  
לעבר הליד. הכוונה הייתה ברורה  
לgeomiy. הצדיק בקש להסתיר את פשר  
המאוע גם מהילד עצמו.

בדרכן חזרה היהיל עדוף בשתקה  
רוב החתן. הוא כבר ידע מזמן על  
המנגה בספר ילד יהודי בהגיעו ליל  
שלוש, כדי לחנכו במצוות. הוא ידע  
שהיים מלאו לו שלוש שנים. אבל  
זהותו של הצדיק שנגא את שערותיו  
היתה בעינוי חירה מסקרנת. הוא  
תה לפרש המשטורן שאפף את  
המאוע.

“מיهو האיש שישיף את שערותי?”,  
פנה לפתע אל אמו.  
לרגע נובכה האם, אך מיד התעשתה.  
“זחו סבא”, ענתה ולא פירטה. למולה,  
הסתפק הילד בתשובה זו.

ר’ ברוך, שהוחכר בפי הצדיק, היה אבי  
של הילד ובעלת של האם רבקה. הוא  
נמנה עם הצדיקים הננסטרים,  
שהונגו על ידי הבעל”. אף היא,  
רבקה, לא הייתה אישת פשוטה. בינה  
לבין עצמה נילה סדר קבוע של  
שיעורים בתורה והייתה למדנית לכל  
דבר.

הרבנות והמוסצת הדתית באר-שבע

## ט' לינַה, וַיְשׁוּעָה בְּאֶחָלִי צְדִיקִים מִזְלָא טְבָא וְגַדְיא יְהָה

בלב הוונה שמחה וגילה, הנהנו לשגר את ברוכותינו  
הלבבית לנבוד מורה ורבנו המאלפנו בינה  
מקים עולה של תורה בעירנו הק' ראש וראשון  
לכל דבר שבקדושה, חיכו ממתקים וכוכלו מחמדים  
תהילתו בקהל חסידים, מרבי' תורה לעדרים  
פה מליך מרגלית אשר מוסר את נפשו  
ומנכמת וגליו להפץ תורה ולקיים שם שמים ברביים

**הగאון הגדול רבי יהודה דרורי** שליט"א  
הרב הראשי וראב"ד באר שבע

ולרعيיתו הדගולה, אשת חיל עטרת בעלה,  
**הרבנית מרים דרורי** מליט"א

לרגל נישואיו ביתם היקרה והחשובה  
**שירוה** תה"

בע"ג הבוחר היקר והחשוב  
**ר' שמואל אליהו** ה"ז  
בן הרה"ג שליט"א וב ק"ק ונSEN צרכת

בורא עולם בקניין השלם זה הבניין יהיה בנין עדי עד  
لتפארת המשפחות הנכבדות והחשיבות  
יעוטרו בנצח ישועות וברכות בכל טוב ובשבוע שמחות.

המבוקשים מעומקא דלי' בא נברוכת צל טוב והצלחה

**ישוע (שוק) דMRI**  
שלמה אוחזין  
ממונה המועצת הדתית  
ובבני השכונות והקהילות  
עובד הרבנות והמוסצת הדתית

**שבת שלום!**

